

norumque civitatibus, proque domesticis
exterisque superatis hostibus, quemlibet
ex nostris immortale gratitudinis & obse-
quii pignus debere nemo nescit. Fortuna
ipsa tot præclare gestorum fama adeo capta
est, ut post multas antea Galliæ illatas ca-
lamitates, tandem in ipsam advolarit: ac
ut alas rotamque deponat, ad eam, sicut
olim Romanos, omni gloriæ genere cumu-
landam, se quasi cogi videat. Et Gallorum
quispiam in tam foelici rerum successu sile-
bit, nec de donariis grati animi testibus tibi
offerendis cogitabit? Tibi & faventi &
consulenti acceptum refert Ecclesia Galli-
cana, quod ubique ab hæresis tyrannide li-
berata sit, quod dignissimis Præsulibus
commendata, quodque pluribus in Provin-
ciis erroris tenebris obvolutis, per opera-
rios in eas missos, & pietate ferventi insig-
nita, & ab ignorantia labe vindicata. Sed
& universa Ecclesia sedem Apostolicam,
ab Aquila Iberis unguibus armata, du-
ramque ipsi oppressionem minitante, sin-
natæ rapacitati per Italiam Germaniamque
satisfecisset, te Consiliorum Rerumque
Ministro liberatam prædicat. Unde aquis-
simum esse, ut ipsa Ecclesia hocce in opere
Geo-